

[Erlendsson.]

negative virkninger for beskæftigelsen. Men hvem har da inspireret regeringen? For når hr. Grünbaum tager afstand, kan forslaget vel ikke være et led i det politiske forlig inden for det kristelige, centrum-demokratiske, venstre-liberale socialdemokrati? Er der i virkeligheden blot tale om et alt for ydmygt borgerligt regeringsparti, der har gjort en alt for dyb og i virkeligheden uønsket reverens for sine socialistiske støttepartier?

Lad mig til sidst sige et par ord om det danske folks holdning til det politiske liv, som det udspilles her i landet, og som tydeligt afspejledes både i det sidst afholdte folketingsvalg og i valgene til amter og kommuner . . . Nå, det må jeg altså ikke, der er ikke mere taletid.

Finansministeren (*Anders Andersen*):

Der er jo blandet tilslutning til det lovforslag, der her er fremsat, og jeg forstår fuldt ud den holdning, som hr. Glistrup, altså fremskridtspartiet, og de konservative indtager, hvor man blankt afviser, at der ligger noget problem, og overhovedet ikke vil ind i en diskussion om det. Det er ét standpunkt at have.

Et andet standpunkt er det, som de fleste andre partier har haft: de erkender, at der er et problem, som man må tage fat på og prøve om man kan finde en løsning på.

Jeg deler naturligvis absolut ikke de betragtninger, som hr. Ømann fremsatte om afskrivningsreglerne i almindelighed. Hr. Ømann fremstiller afskrivningsreglerne, som om det var et tilskud til erhvervslivet. Det vil jeg på det bestemteste afvise. De almindelige afskrivningsregler er ikke et tilskud til erhvervslivet. Det er vel ikke engang en forlods afskrivning, sådan at man afskriver mere, når man tager hensyn til, at genanskaffelsesværdien af de maskiner, der slides ned, næsten altid er betydelig højere end det beløb, man har kunnet afskrive på de maskiner, der bruges.

Dette være sagt, fordi jeg gerne vil have understreget, at det forslag, der her er fremsat, ikke på nogen måde skal betragtes som et angreb på de almindelige og hensigtsmæssige afskrivningsregler, vi har — tværtimod. Det er netop ud fra betragtningen om, at hvis ikke man kan luge uheldige elementer væk, kan afskrivningsreglerne som helhed

blive lagt for had i offentligheden, og det vil jeg nødig være medvirkende til.

Så har der været fremført forskellige argumenter for, hvorfor man ud fra forskellige synspunkter ikke kunne acceptere eller godkende det lovforslag, der er fremsat. Jeg vil da ikke påstå, at det, der her er fremlagt, er det eneste rigtige. Det er et meget kompliceret område, det tror jeg også skatte- og afgiftsudvalget vil komme til at opleve, når de skal til at fordybe sig i hele problemstillingen, og hvis man kan finde andre og mere hensigtsmæssige løsninger, der fastholder det mål, at man ikke på en uhensigtsmæssig måde skal kunne udnytte gunstige afskrivningsregler, så er jeg åben over for det, det har jeg også sagt offentligt.

Jeg lader mig måske mindre påvirke af de mange protester, der har været fremsat i dagblade, og jeg må sige til den sidste taler, hr. Erlendsson, at det er ikke protester, der alene har været i dagbladene, jeg har såmænd haft dem ovre på mit kontor i ministeriet. Det er altså ikke bare sådan nogle, der har gået med faner ude på slotspladsen, som man omtalte i forbindelse med B & W, men i dette her tilfælde har jeg såmænd sidet og drøftet problemerne med de personer, der i dagbladene har været særligt fremtrædende i deres kritiske indstilling. Men man skal nok i denne forbindelse passe på at bevare en nøgtern vurdering af hele problemstillingen og ikke lade sig forlede til disse tit lidt umotiverede udtalelser, som ofte kan gøre det modsatte indtryk, i hvert fald på mig, af det, der var tilsigtet.

Så må jeg måske lige slå fast endnu en gang — venstres ordfører nævnede det — at dette er ikke et led i forliget med nogen partner. Man kan slå tilbage i regeringserklæringen af 8. januar og se, at vi på daværende tidspunkt bebudede, at vi ville komme med et sådant forslag. Der er altså ingen andre, der skal klandres for det, det er noget, regeringen allerede på daværende tidspunkt havde besluttet, og derfor står vi fuldt og helt bag det ud fra den betragtning, jeg har været inde på.

Man har sagt, at lovforslaget får tilbagevirkende kraft. Nu ved jeg ikke, hvad man mener med tilbagevirkende kraft. Det er klart, at hvis loven først sættes i kraft den 1. januar 1975, har den i hvert fald ikke tilbagevirkende kraft. Men hvis man mener, at